

Ministerstvo životního prostředí

Odbor výkonu státní správy V
Tř. 1. máje 858/26, 460 01, Liberec 3

ADRESÁTI:

Vyřizuje:
Mgr. Petr Zatloukal
Ing. Jiří Holý
Tel.: (0420) 485340911
Fax: (0420) 485340900
Email: petr.zatloukal@mzp.cz

Dle rozdělovníku

V Liberci dne 9. září 2011
Č.j.: 70408/ENV/11
787/540/11
Spis.zn.: 56.2/541/11

ROZHODNUTÍ

Ministerstva životního prostředí o odvolání Českého horolezeckého svazu, o. s., se sídlem Zátokova 100/2, 160 17 Praha 6 (dále jen ČHS nebo odvolatel) ze dne 15. 5. 2011 (podáno 17. 6. 2011) proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství jako orgánu ochrany přírody příslušného podle ust. § 77a odst. 4 písm. j), zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon), č.j. KULK/34718/2011 ze dne 1. 6. 2011, kterým byl odvolateli podle ust. § 44 odst. 3 zákona udělen souhlas k provozování horolezectví v přírodní památce Borecké skály, která se nachází v k.ú. Hnanice pod Troskami a Štěpánovice u Rovenska pod Troskami, v okrese Semily.

Ministerstvo životního prostředí jako odvolací orgán příslušný podle ust. § 79 odst. 3 písm. p) zákona (dále též odvolací orgán) po přezkoumání napadeného rozhodnutí podle ust. § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) ve věci rozhodlo takto:

Podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu

s e m ě n í

rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, č.j. KULK/34718/2011 ze dne 1. 6. 2011 takto:

Českému horolezeckému svazu, o. s., se sídlem Zátokova 100/2, 160 17 Praha 6 se podle ust. § 44 odst. 3 zákona

u d ě l u j e s o u h l a s k provozování horolezectví v přírodní památce Borecké skály, která se nachází v k.ú. Hnanice pod Troskami a Štěpánovice u Rovenska pod Troskami, v okrese Semily. Souhlas se uděluje za následujících podmínek:

1. Udělený souhlas platí pouze pro členy ČHS a osoby v jejich přímém doprovodu.
2. S ohledem na malou tvrdost pískovce a s ohledem na hnízdění ptáků bude lezení provozováno v termínech od 30. 6. do 31. 10.
3. Horolezecká činnost nebude provozována na skalních útvarech uvedených v průvodci „Skály mezi Prachovem a Hruboskalskem BORY, Jindřich Sochor 1986“ (příloha rozhodnutí č. 1) pod čísly: VI., VII., VIII. a IX.
4. Lezeno nebude na vlhké a mokré skály ani v botách s tvrdou podrážkou.
5. Nebudou používány skoby, vklíněnce, frendy a podobné jistící prostředky.
6. Při zakládání a odstraňování textilních smyček nebude poškozována skála a rostliny na ní rostoucí.
7. Na skalách nebude používáno magnézium ani jiné chemické pomůcky.
8. Bez samostatného souhlasu orgánu ochrany přírody nebudou vytvářeny nové lezecké cesty na věže a masivy, ani budováno nové jištění (kruhy).
9. ČHS je povinen v dostatečném předstihu informovat Krajský úřad Libereckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství o zamýšlené výměně stávajícího jištění, včetně uvedení přesného umístění předmětných jisticích prvků.
10. Tímto rozhodnutím nejsou dotčeny jiné povinnosti, které pro ČHS vyplývají z právních předpisů a z bližších ochranných podmínek Přírodní památky Borecké skály, zejména povinnost zajistit si legální přístup k jednotlivým skalním útvarům.
11. ČHS bude informovat své členy o podmínkách udělení souhlasu.
12. Tento souhlas se uděluje na období let 2011 – 2015.
13. ČHS je povinen o danou oblast pečovat prostřednictvím své příslušné Oblastní vrcholové komise.

Odůvodnění:

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství jako orgán ochrany přírody příslušný podle ustanovení § 77a odst. 4 písm. j) zákona (dále jen orgán ochrany přírody) obdržel dne 22. 3. 2011 od Českého horolezeckého svazu, o. s., se sídlem Zátokova 100/2, 160 17 Praha 6 „Žádost o souhlas s provozováním

horolezectví v Přírodní památce Borecké skály“ ze dne 18. 3. 2011 (dále jen žádost). Dne 28. 3. 2011 byla žádost odvolatelem doplněna o „Pověření k zastupování Českého horolezeckého svazu, o.s., při jednání s orgány ochrany přírody ohledně provozování horolezecké činnosti“ pro paní Boženu Valentovou a o publikaci „Skály mezi Prachovem a Hruboskalskem BORY, Jindřich Sochor 1986“, ze které je patrný přesný obsah žádosti.

Podle ustanovení čl. 3 odst. 3 nařízení Libereckého kraje č. 5/2006 ze dne 12. 9. 2006, kterým byla zřízena Přírodní památka Borecké skály a její ochranné pásmo (dále jen nařízení LK), lze provozovat horolezeckou činnost v přírodní památce jen se souhlasem příslušného orgánu ochrany přírody. Na základě žádosti bylo ve smyslu ustanovení § 44 odst. 1 správního řádu dne 22. 3. 2011 zahájeno řízení ve věci vydání souhlasu k činnostem stanoveným v bližších ochranných podmínkách přírodních rezervací a památek podle ustanovení § 44 odst. 3 zákona, konkrétně ve věci vydání souhlasu s provozováním horolezecké činnosti v Přírodní památce Borecké skály.

Orgán ochrany přírody ve svém rozhodnutí č.j. KULK/34718/2011 ze dne 1. 6. 2011 (dále jen rozhodnutí) udělil ČHS souhlas s provozováním horolezectví v Přírodní památce Borecké skály, která se nachází v k.ú. Hnanice pod Troskami a Štěpánovice u Rovenska pod Troskami, v okrese Semily (dále jen PP Borecké skály), podle § 44 odst. 3 zákona. Vymezil přitom podmínky, za kterých je souhlas udělen. Konkrétně se jedná o tyto podmínky:

1. Horolezecká činnost bude provozována členy Českého horolezeckého svazu, o.s. či v jejich přímém doprovodu (dále jen ČHS) dle Pravidel lezení v pískovcových skalních oblastech v Čechách.
2. S ohledem na malou tvrdost pískovce a s ohledem na hnízdění ptáků bude lezení provozováno v termínech od 30. 6. do 31. 10.
3. Povolení lezení je platné pouze na cestách vyznačených na věžích a masivech, uvedených v průvodci „Skály mezi Prachovem a Hruboskalskem BORY, Jindřich Sochor 1986“ – příloha č. 1, na skalách uvedených pod čísly: IV., V., západní část X., XI.
4. Horolezecká činnost nebude provozována na části skal značených ve výše uvedeném průvodci pod čísly: VIII., VII., VI. (tyto skály jsou biotopem zvláště chráněných druhů živočichů: krkavce obecného a výra velkého) a IX.
5. Lezeno nebude na vlhké a mokré skály ani v botách s tvrdou podrážkou.
6. Nebudou používány skoby, vklíněnce, frendy a podobné jistící prostředky.
7. Při zakládání a odstraňování textilních smyček nebude poškozována skála a rostliny na ni rostoucí.

8. Na skalách nebude používáno magnézium ani jiné chemické pomůcky.
9. Bez samostatného souhlasu orgánu ochrany přírody nebudou vytvářeny nové lezecké cesty na věže a masivy, ani budováno nové jištění (kruhy).
10. Výměna stávajícího jištění podléhá před jeho instalací konzultaci s orgánem ochrany přírody a krajiny.
11. Bez zajištění přístupových cest nebude horolezecká činnost provozována. Případné budování přístupových cest ke skalám podléhá samostatnému souhlasu orgánu ochrany přírody (dále jen orgán OP).
12. Žadatel bude informovat své členy o podmínkách udělení výjimky.
13. Tento souhlas se uděluje na období let 2011 – 2015.
14. Po skončení vymezeného období bude krajskému úřadu předloženo hlášení, které bude obsahovat četnost výstupů a počet horolezců, kteří horolezecké výstupy na jednotlivé skalní útvary realizovali.

Orgán ochrany přírody ve svém rozhodnutí rovněž poukázal na skutečnost, že nedodržení stanovených podmínek může být důvodem ke zrušení rozhodnutí ve smyslu § 84 odst. 1 písm. c) zákona. Následně orgán ochrany přírody odůvodnil jednotlivé podmínky rozhodnutí. Věcnou správnost vydaného rozhodnutí odvolací orgán podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. Odvolací orgán neshledal přítomnost žádného veřejného zájmu, který by vyžadoval přezkoumání věcné správnosti vydaného rozhodnutí ve větším rozsahu než v rozsahu námitek uvedených v odvolání, proto se dále zabýval jen těmito námitkami. Pro rozhodnutí odvolacího orgánu jsou proto relevantní pouze ty podmínky, které byly později odvolatelem napadeny v odvolání.

K jednotlivým relevantním podmínkám orgán ochrany přírody uvádí následující:

Ad 1. Horolezecká činnost bude provozována členy Českého horolezeckého svazu, o.s. či v jejich přímém doprovodu (dále jen ČHS) dle Pravidel lezení v pískovcových skalních oblastech v Čechách.

Povolení horolezecké činnosti se, přes žádost ČHS o její povolení pro širokou horolezeckou veřejnost, vztahuje jen na členy ČHS z důvodu zajištění dodržování podmínek rozhodnutí. Vzhledem ke skutečnosti, že žadatel nezastupuje veškerou horolezeckou veřejnost, ale pouze své členy, nemůže zaručit dodržování stanovených pravidel u široké veřejnosti. Orgán ochrany přírody dále odkazuje na preambuli Stanov ČHS, kde je uvedeno, že tento svaz sdružuje zájemce o horolezeckou činnost bez rozdílu národnosti, státní příslušnosti, rasy a přesvědčení, z čehož je patrné, že kdokoli, kdo

horolezeckou činnost provozovat za daných pravidel chce, může se členem svazu stát. Ve Stanovách ČHS a jejich změnách z 26. 3. 2011 je navíc v § 2 bodu 3) uvedeno, že ČHS stanovuje bezpečnostní, etická a sportovní pravidla a doporučení pro jednotlivé horolezecké disciplíny a zajišťuje jejich dostupnost pro všechny své členy, nejsou však dány povinnosti týkající se obecné veřejnosti. Jak je patrné i z webových stránek ČHS, dochází u pískovcových skal v jiných oblastech vlivem nedodržování stanovených pravidel k silnému poškození skal lanem. Horolezeckou činnost je třeba v této souvislosti posuzovat i s ohledem na měkkost pískovcových skal. Báze Boreckých skal je tvořena měkčími pískovci a místy jílovci, u nichž je v současné době pozorována, zejména u skal uvedených jako IV., silná eroze báze skalního masivu. Území Boreckých skal je dále biotopem zvláště chráněných živočichů, zejména avifauny, s hnízděním a pobytem v těchto skalách (evidováno hnízdění a pobyt krkavce obecného, poštolky obecné a výra velkého). Povolení činnosti pro širokou veřejnost by mohlo být zásahem do biotopu těchto ptáků, chráněných i dle evropské legislativy.

Ad 3. Povolení lezení je platné pouze na cestách vyznačených na věžích a masivech, uvedených v průvodci „Skály mezi Prachovem a Hruboskalskem BORY, Jindřich Sochor 1986“ – příloha č. 1, na skalách uvedených pod čísly: IV., V., západní část X., XI.

Souhlas s horolezeckou činností se týká pouze uvedených skal na území PP Borecké skály proto, že východní část X. a III., leží na ploše ochranného pásma přírodní památky a souhlas k horolezecké činnosti dle ustanovení § 37 zákona na tomto území není třeba – orgán ochrany přírody však upozorňuje, že i tato území a části skal, které leží mimo PP Borecké skály, jsou stanovištěm s výskytem a hnízdištěm zvláště chráněných druhů živočichů. Je proto třeba respektovat dobu jejich hnízdění i mimo území PP Borecké skály.

Ad 4. Horolezecká činnost nebude provozována na části skal značených ve výše uvedeném průvodci pod čísly: VIII., VII., VI. (tyto skály jsou biotopem zvláště chráněných druhů živočichů: krkavce obecného a výra velkého) a IX.

Tímto bodem byly vyloučeny z horolezecké činnosti skalní masivy a skály, uvedené v průvodci jako IX. a VIII. – skály nad Boreckou vodní kaskádou. Jedná se o oblast s nízkým počtem vyznačených cest, v přístupové partii k lokalitě dochází k výskytu a rozmnožování obojživelníků. V ploše bylo navíc za přispění Krajského úřadu Libereckého kraje vybudováno opatření k ochraně lesa a cílové lesnické výsadby (tzv. oplocenka). Nová výsadba zasahuje až k patě skal, tudíž je zamezen přístup k navrhované horolezecké lokalitě.

Ad 10. Výměna stávajícího jištění podléhá před jeho instalací konzultaci s orgánem ochrany přírody a krajiny.

Tato podmínka, stejně jako podmínky č. 5 – 9, vychází ze základního předmětu ochrany a posláni PP Borecké skály, jímž je, kromě dochovaného reliktního boru, ochrana geomorfologického útvaru pískovcových skal. Uvedené podmínky vychází jednak ze žádosti podané žadatelem, jednak z podmínek uvedených v „Pravidlech lezení v pískovcových skalních oblastech v Čechách“, stanovených ČHS. Stanoveny byly zejména z důvodu omezení poškození skal horolezeckou činností.

Ad 11. Bez zajištění přístupových cest nebude horolezecká činnost provozována. Případné budování přístupových cest ke skalám podléhá samostatnému souhlasu orgánu ochrany přírody (dále jen orgán OP).

Podmínka vychází ze skutečnosti, že žadatel v podané žádosti nenavrhl žádné řešení přístupové cestní sítě ke skalám. Případné budování cest musí být žadatelem samostatně navrženo a projednáno s dotčenými vlastníky pozemků a orgánem OP. Do doby vyřešení přístupových cest nebude horolezecká činnost provozována na skalách, ke kterým není zajištěn přístup po značených turistických cestách nebo stávajících lesních komunikacích.

Ad 14. Po skončení vymezeného období bude krajskému úřadu předloženo hlášení, které bude obsahovat četnost výstupů a počet horolezců, kteří horolezecké výstupy na jednotlivé skalní útvary realizovali.

Výjimka je časově omezena a po uplynutí lhůty dojde k vyhodnocení plnění daných podmínek a stavu dotčeného území.

Orgán ochrany přírody pro úplnost shrnul, že souhlas byl udělen pouze na předmět žádosti a nezabývá se jinými činnostmi vymezenými v bližších ochranných podmínkách nařízení LK (např. rozdělování ohně, táboření a bivakování, vjíždění vozidly, pořádání hromadných akcí apod.), které podléhají samostatnému souhlasu orgánu ochrany přírody.

V průběhu řízení se k řízení přihlásil jeden z vlastníků přilehlých lesů, Lesy České republiky, s. p., Krajské ředitelství Hradec Králové (dále jen LČR) a vznesl požadavek přítomnosti správce dotčených pozemků Lesy České republiky, s. p., Lesní správa Hořice, se sídlem Riegrova 1, 508 21 Hořice v Podkrkonoší při provádění značení přístupové cesty ke skalám s tím, že jakékoli schválení či zamítnutí návrhu trasy přístupové cesty bude projednáno přednostně s výše zmíněnou lesní správou, která si vymíňuje u některých dotčených pozemků případně vyjádřit svůj nesouhlas. LČR dále uvedly, že odpovědnost za škody na zdraví a majetku z určení tras nese státní orgán, který poskytuje výjimku dle zákona. Připomněly rovněž, že pohyb po pozemcích Lesů České republiky, s. p. je na vlastní nebezpečí ve smyslu zákona č. 289/1995 Sb., lesní zákon, ve znění pozdějších předpisů. Orgán ochrany přírody k vyjádření LČR uvádí, že se vzhledem ke skutečnosti, že ČHS až do vydání rozhodnutí nepředložil zákres cest a nemá

je ani navrženy, otázkou přístupových cest nezabýval. Případné předložené řešení přístupu musí být samostatně řešeno na základě konkrétních navržených tras, projednaných s vlastníky pozemků. Bez povolení přístupových cest mimo stávající značené turistické trasy a stávající lesní cesty nelze v souladu s podmínkou č. 11 provozovat horolezeckou činnost. Dále orgán ochrany přírody uvádí, že uděluje souhlas k dané činnosti pouze v souvislosti s platnou legislativou v oblasti ochrany přírody a krajiny a z hlediska jím chráněných zájmů. Neřeší však důsledky vyplývající z dohody uživatelů pozemků s jejich vlastníky. V území předpokládaného přístupu ke skalám nebyl až do vydání rozhodnutí evidován výskyt zvláště chráněných druhů rostlin, který by nějakým způsobem omezoval navržení přístupových cest ze strany orgánu ochrany přírody.

ČHS využil svého práva vyplývajícího z ustanovení § 81 odst. 1 správního řádu a proti rozhodnutí orgánu ochrany přírody podal „Odvolání k Ministerstvu životního prostředí ČR proti rozhodnutí ve věci souhlasu s provozováním horolezecké činnosti v Přírodní památce Borecké skály“ ze dne 15. 5. 2011, doručené orgánu ochrany přírody dne 17. 6. 2011 (dále jen odvolání). Odvolatel své odvolání zdůvodňuje tím, že považuje některé podmínky, které jsou v rozhodnutí orgánu ochrany přírody uvedeny, za mimořádně striktní a neodůvodněné. Konkrétně se jedná o podmínky č. 1, 3, 4, 10, 11 a 14. K jednotlivým podmínkám odvolatel uvádí:

Ad 1. Horolezecká činnost bude provozována členy Českého horolezeckého svazu, o.s. či v jejich přímém doprovodu (dále jen ČHS) dle Pravidel lezení v pískovcových skalních oblastech v Čechách.

Poskytnutí souhlasu pouze pro členy ČHS je neobvyklé a zcela v rozporu s praxí nejen v zahraničí, ale i ve většině zvláště chráněných území ČR. ČHS se dlouhodobě snaží vyjednávat povolení horolezectví pro celou lezeckou veřejnost nebo alespoň pro organizované lezce a tento přístup je akceptován i ve významných pískovcových oblastech jako je např. NPR Aдрšпаško-тепlické skály nebo CHKO Český ráj. ČHS provádí informační a osvětovou činnost směrem k celé lezecké veřejnosti (web ČHS a web Skalní oblasti), nejen ke svým členům, kterých je cca 10 tisíc. I přes tuto informační činnost ČHS nemůže „zaručit dodržování stanovených pravidel“, neboť dodržování pravidel je vždy odpovědností jednotlivce, který může být ze strany příslušných orgánů kontrolován a za porušení pravidel sankcionován. Z tohoto pohledu je irelevantní, zda se jedná o člena ČHS nebo jakoukoli jinou osobu. ČHS jakožto občanské sdružení nemá pravomoc dohlížet na dodržování podmínek stanovených orgánem ochrany přírody a vymáhat je; odvolatel může pouze informovat lezeckou veřejnost o stanovených podmínkách a apelovat na jejich respektování. Bude-li rozšířen okruh osob, kterým bude provozování horolezectví v PP Borecké skály umožněno, odvolatel doporučuje neodkazovat na Pravidla lezení v pískovcových skalních oblastech v Čechách,

kteřá jsou pouze vnitřním dokumentem ČHS. Věcně to podle něj není nutné, neboť základní zásady pískovcového lezení (zákaz lezení na mokřé a vlhké skály apod.) jsou uvedeny přímo v rozhodnutí. Odvolatel navrhuje, aby podmínka č. 1 zněla takto: „Horolezeckou činnost budou moci provozovat členové Českého horolezeckého svazu a dalších horolezeckých organizací, či osoby v jejich přímém doprovodu“.

Ad 3. Povolení lezení je platné pouze na cestách vyznačených na věžích a masivech, uvedených v průvodci „Skály mezi Prachovem a Hruboskalskem BORY, Jindřich Sochor 1986“ – příloha č. 1, na skalách uvedených pod čísly: IV., V., západní část X., XI.

a související

Ad 4. Horolezecká činnost nebude provozována na části skal značených ve výše uvedeném průvodci pod čísly: VIII., VII., VI. (tyto skály jsou biotopem zvláště chráněných druhů živočichů: krkavce obecného a výra velkého) a IX.

V rozhodnutí není omezení lezení pouze na lezecké cesty, které jsou uvedeny v průvodci z roku 1986, zdůvodněno. Nevydání souhlasu pro lezení v dalších sektorech je zdůvodněno výskytem chráněných druhů živočichů a problematickým přístupem ke skalám. Odvolatel k tomu uvádí, že v období od vydání průvodce do vydání nařízení LK vznikly v oblasti nové lezecké cesty, které nejsou v průvodci uvedeny. Není zřejmé, z jakého důvodu by mělo být lezení těchto cest zakázáno, zejm. s ohledem na fakt, že se jedná o cesty na skalní objekty, na které již vedou starší cesty, tj. lezení na tyto skalní objekty je povoleno. Odůvodnění zákazu lezení v sektorech VIII. a XI. odvolatel akceptuje, navrhuje však zvážit povolení těchto sektorů z předpokladu, že přístup do těchto oblastí bude shora, kolem Myší věže, popř. prostřednictvím slánění sektoru IX. Při tomto řešení by lokalita s výskytem obojživelníků ani nová výsadba lesa nebyly ohroženy. Odvolatel navrhuje, aby podmínka č. 3 zněla takto: „Povolení lezení je platné pouze na věže a masivy vyznačené pod čísly IV., V., VIII., IX. a západní část X. a XI. v průvodci „Skály mezi Prachovem a Hruboskalskem BORY Jindřich Sochor 1986“. Dále odvolatel navrhuje, aby podmínka č. 4 zněla takto: „Horolezecká činnost nebude provozována na části skal značených ve výše uvedeném průvodci pod čísly VII. a VI. (tyto skály jsou biotopem zvláště chráněných druhů živočichů: krkavce obecného a výra velkého)“.

Ad 10. Výměna stávajícího jištění podléhá před jeho instalací konzultaci s orgánem ochrany přírody a krajiny.

V žádné skalní oblasti, která má statut zvláště chráněného území, není údržba stávajícího jištění podmíněna konzultací s orgánem ochrany přírody. Tato podmínka k ochraně skal nijak nepřispěje, neboť výměna jištění nepředstavuje

nový zásah do skály, nemůže ji tedy poškodit. Podmínku je nutno považovat za zbytečně zatěžující proto, že orgán ochrany přírody nemá v této věci potřebné znalosti, na rozdíl od správců skal, kteří jsou k výměně jištění a celkové údržbě skal školeni. Odvolatel navrhuje, aby podmínka č. 10 byla vypuštěna. Alternativně navrhuje toto znění: „ČHS bude jednou ročně prostřednictvím své oblastní vrcholové komise informovat příslušný orgán ochrany přírody o proběhlé výměně stávajícího jištění“.

Ad 11. Bez zajištění přístupových cest nebude horolezecká činnost provozována. Případné budování přístupových cest ke skalám podléhá samostatnému souhlasu orgánu ochrany přírody (dále jen orgán OP).

ČHS nenavrhl řešení přístupových cest, neboť předpokládá využití stávajících turistických a lesních cest, nikoli budování nových přístupových cest. Z formulace podmínky není zřejmé, co je míněno „zajištěním“ přístupových cest, zda výše zmíněné budování nových cest, nebo jen vyznačení stávajících lesních cest. Existující lesní cesty je možno vyznačit, bude-li to orgán ochrany přírody požadovat, standardními horolezeckými značkami, tak jak je to obvyklé v jiných oblastech. Odvolatel navrhuje, aby podmínka č. 11 byla vypuštěna, alternativně navrhuje toto znění: „K přístupu budou používány značené turistické nebo stávající lesní cesty. Tam, kde cesty nejsou, bude k jednotlivým skalním útvarům volen co nejkratší přístup, aby nedocházelo k poškození vegetace a půdního krytu. Po dohodě s orgánem ochrany přírody vyznačí ČHS horolezeckými značkami hlavní přístupy ke skalám“.

Ad 14. Po skončení vymezeného období bude krajskému úřadu předloženo hlášení, které bude obsahovat četnost výstupů a počet horolezců, kteří horolezecké výstupy na jednotlivé skalní útvary realizovali.

Požadavek hlášení o počtech výstupů a horolezců je naprosto neobvyklý a obtížně splnitelný. V potaz je mj. potřeba vzít, že jedinou evidenci o výstupech představují zápisy do vrcholových knih, které však zdaleka ne všichni lezci využívají. Vzhledem k tomu, že atraktivita PP Borecké skály není pro horolezce příliš vysoká, zejména ve srovnání s okolními oblastmi (Hruboskalsko apod.), je již nyní možno uvést, že lokalita nebude horolezeckou činností zatížena a poškozena. Fakt, že orgán ochrany přírody musí vyhodnotit dopad svého rozhodnutí, odvolatel akceptuje, avšak navrhuje, aby tak bylo učiněno běžným terénním šetřením, při kterém bude možno posoudit celkový stav lokality, včetně přístupových cest, povrchu skal, apod. Odvolatel navrhuje tuto podmínku vypustit.

Orgán ochrany přírody neshledal důvody pro postup podle § 87 správního řádu, proto na základě § 88 správního řádu předal dne 10. 8. 2011 spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu, kterým je podle ustanovení § 79 odst. 3

písm. p) zákona Ministerstvo životního prostředí. K jednotlivým podmínkám, které jsou předmětem odvolání, uvádí orgán ochrany přírody následující:

Ad 1. Horolezecká činnost bude provozována členy Českého horolezeckého svazu, o.s. či v jejich přímém doprovodu (dále jen ČHS) dle Pravidel lezení v pískovcových skalních oblastech v Čechách.

Orgán ochrany přírody shrnul a blíže rozvedl shora uvedené důvody pro stanovení této podmínky. Zejména zohlednil možný negativní dopad provozování horolezecké činnosti širokou veřejností na skalní útvary PP Borecké skály a na biotop zvláště chráněných druhů živočichů, zejména avifauny. Orgán ochrany přírody uvádí, že již provozování horolezectví všemi členy ČHS může vést k poškození povrchů skal, a to jsou bráni členové ČHS jako řádně poučení v daném oboru, navíc se zájmem na zachování nepoškozených skalních útvarů. Vzhledem k nízké tvrdosti skal shledává orgán ochrany přírody toto omezení zcela adekvátním.

Dále orgán ochrany přírody zvažoval možnost rozšíření souhlasu na celou organizovanou horolezeckou veřejnost, odvolatel však nepředložil žádnou plnou moc, která by jej opravňovala za ni jednat, tedy ji nezastupuje a dle svých stanov nemá povinnost ji informovat o daných omezeních. Orgán ochrany přírody vycházel ze skutečnosti, že omezení správním rozhodnutím nelze stanovit i vůči osobám, které nejsou součástí občanského sdružení a následně je vymáhat. Maloplošné chráněné území je vyhlášeno v rámci samosprávné činnosti Libereckého kraje, obecné podmínky, které by byly vymahatelné vůči široké veřejnosti, by tedy musely být součástí vlastního nařízení o zřízení přírodní památky. ČHS tyto podmínky v rámci řízení o zřízení PP Borecké skály neuplatňoval, třebaže byly bližší ochranné podmínky zveřejněny jak na webu, tak na úřední desce Libereckého kraje. K doporučení odvolatele neodkazovat na Pravidla lezení v pískovcových skalních oblastech v Čechách v případě rozšíření okruhu oprávněných osob orgán ochrany přírody uvádí, že ve svém rozhodnutí vycházel z předložených podkladů, které zahrnovaly i Pravidla lezení v pískovcových skalních oblastech v Čechách – do svého rozhodnutí pak pouze odkázal na dodržování těchto pravidel a podrobněji nevypisoval např. podmínky týkající se používání určené obuvi na skalách, způsobu jištění a práce s lanem, apod. Orgán ochrany přírody vnímá argumentaci odvolatele tak, že odvolatel nemůže zaručit dodržování podmínek uvedených v žádosti, pro nečleny ČHS. Orgán ochrany přírody nemá námitek k případnému navrženému znění, že horolezeckou činnost mohou provozovat kromě členů ČHS i další horolezecké organizace či osoby v jejich přímém doprovodu v případě, že odvolací orgán potvrdí, že vymahatelnost tohoto rozšíření je přenosná i na ně. Nadále však orgán ochrany přírody trvá na tom, aby povolení nebylo

rozšířeno na celou horolezeckou veřejnost, zejména s ohledem na zachování dochovaného stavu přírodní památky.

Ad 3. Povolení lezení je platné pouze na cestách vyznačených na věžích a masivech, uvedených v průvodci „Skály mezi Prachovem a Hruboskalskem BORY, Jindřich Sochor 1986“ – příloha č. 1, na skalách uvedených pod čísly: IV., V., západní část X., XI.

a související

Ad 4. Horolezecká činnost nebude provozována na části skal značených ve výše uvedeném průvodci pod čísly: VIII., VII., VI. (tyto skály jsou biotopem zvláště chráněných druhů živočichů: krkavce obecného a výra velkého) a IX.

Orgán ochrany přírody opět vycházel z podkladů předložených v žádosti, kdy žadatel žádal o povolení lezení na věže a masivy uvedené v průvodci J. Sochora z roku 1986 a z cest v něm vyznačených. Budování nových cest a s nimi souvisejícího budování fixního jištění (kruhů a slaňovacích kruhů) je spojeno s možným poškozením skal např. zavrtáváním těchto jisticích zařízení do masivu skály. V současné době orgánu ochrany přírody nejsou známy neinvazivní způsoby budování a kotvení tohoto stálého jištění. ČHS nedodal žádné podklady ani mapy stávajících jištěných cest. Z těchto důvodů bylo i budování a výměna jištění dány do podmínek rozhodnutí (podmínka č. 9). Orgán ochrany přírody i po zvážení navrženého řešení trvá na podmínce č. 4. V jedné části odvolání odvolatel uvádí, že respektuje odůvodnění zákazu lezení v sektoru VII. a XI., v další části navrhuje, aby zde bylo lezení povoleno.

Ad 10. Výměna stávajícího jištění podléhá před jeho instalací konzultaci s orgánem ochrany přírody a krajiny.

Orgán ochrany přírody souhlasí s návrhem odvolatele pouze v případě, že bude jasně dáno, že výměna jištění bude realizována pouze v místech stávajícího jištění, jištění nebude doplňováno. Důvodem je způsob aplikace, při které dochází k poškození skály. Orgán ochrany přírody v několika bodech shrnuje postup při instalaci jištění, zahrnující mimo jiné vrtání do skály, použití lepidla, atd. Ochrana skal, jakožto jednoho z hlavních předmětů ochrany PP Borecké skály, je úkolem orgánu ochrany přírody, proto se orgán ochrany přírody domnívá, že by měl být o činnosti předem informován tak, aby mohl případnému poškození nad míru únosnou zabránit. Bude-li docházet k instalaci nového jištění v místech jištění stávajícího (někde i silně zkorodovaného), tak orgánu ochrany přírody není jasné, jakým způsobem bude docházet k odinstalování starého jištění. Orgán ochrany přírody připomíná, že výměna stávajícího jištění není vázána na souhlas či správní řízení, ale pouze na stanovisko k němu.

Ad 11. Bez zajištění přístupových cest nebude horolezecká činnost provozována. Případné budování přístupových cest ke skalám podléhá samostatnému souhlasu orgánu ochrany přírody (dále jen orgán OP).

Orgán ochrany přírody uvádí, že vlastní přírodní památkou vedou některé turistické a lesní cesty. K většině skal a masivů však vedou pouze vyšlapané nekatastrované cesty, které nelze nazývat lesními cestami ve smyslu lesního zákona. Orgán ochrany přírody se záměrně do problematiky přístupu ke skalám nekládal, vyzval pouze žadatele k předložení návrhu, který jej však nepředložil. Správní orgán ve svém rozhodnutí konstatoval, že z hlediska zájmů ochrany přírody nejsou žádné specifické podmínky na určení trasy. Dle orgánu ochrany přírody žadatel musí po projednání s vlastníky pozemků a s orgánem ochrany lesa (nejedná se o obecné užívání lesa) předložit návrh řešení přístupu ke skalám, včetně způsobu značení těchto cest. Vlastní povolení horolezecké činnosti vychází pouze z hodnocení dané činnosti vzhledem k předmětu ochrany přírody, nikterak nemůže zasahovat do otázky vlastnictví. Problematiku přístupu nelze řešit tak, jak si odvolatel myslí, tj. „tam, kde cesty nejsou, bude k jednotlivým skalním útvarům volen co nejkratší přístup, aby nedocházelo k poškození vegetace a půdního krytu“. Vzhledem ke skutečnosti, že pozemky, na nichž se přírodní památka nachází, nejsou ve větší míře ve vlastnictví státu, nelze ani vlastníky pozemků takto omezovat.

Ad 14. Po skončení vymezeného období bude krajskému úřadu předloženo hlášení, které bude obsahovat četnost výstupů a počet horolezců, kteří horolezecké výstupy na jednotlivé skalní útvary realizovali.

Orgánu ochrany přírody je jasné, že z hlediska přesnosti lze získat údaj v řádech tj. desítkách, stovkách či tisících. I tento údaj je důležitý zejména při posuzování vlivu vlastní horolezecké činnosti na předměty ochrany.

Odvolací orgán se nejprve z moci úřední zabýval otázkou přípustnosti a včasnosti odvolání a konstatuje, že je přípustné a včasné. Dále odvolací orgán podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad vydaného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy. V otázce zákonnosti napadeného rozhodnutí odvolací orgán dospěl k závěru, že rozhodnutí bylo vydáno k tomu příslušným správním orgánem, v souladu se zákonem a se správním řádem a že rozhodnutí bylo vydáno na základě zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Také v řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, postupoval orgán ochrany přírody jako správní orgán prvního stupně v souladu se správním řádem. Odvolací orgán velice podrobně prostudoval celý spis postoupený orgánem ochrany přírody, včetně materiálů týkajících se PP Borecké skály, její historie, současnosti, předmětu ochrany. V rámci své správní činnosti se odvolací orgán rovněž seznámil s předmětnou lokalitou a úskalími, která by z hlediska ochrany přírody přineslo

povolání horolezecké činnosti, a to obecně i v kontextu podmínek stanovených orgánem ochrany přírody v rozhodnutí. Odvolací orgán dospěl k závěru, že PP Borecké skály je skutečně výjimečnou lokalitou, jejíž ochrana musí být při udělování souhlasu podle ustanovení § 44 odst. 3 zákona brána jako prioritní. K jednotlivým námitkám uvádí odvolací orgán následující:

Ad 1. Horolezecká činnost bude provozována členy Českého horolezeckého svazu, o.s. či v jejich přímém doprovodu (dále jen ČHS) dle Pravidel lezení v pískovcových skalních oblastech v Čechách.

Souhlas podle ustanovení § 44 odst. 3 zákona je koncipován jako individuální správní akt, jinými slovy jako správní rozhodnutí o konkrétní žádosti konkrétního subjektu, jímž se zakládají, mění nebo ruší práva anebo povinnosti subjektu ve smyslu ustanovení § 67 odst. 1 správního řádu. Správní rozhodnutí je tedy individuální co do subjektu i co do věci. Zákon ani správní řád přitom nepočítají s možností žádosti ve prospěch nezúčastněného subjektu. Z těchto důvodů nelze vyhovět námitce odvolatele, kterou se domáhá rozšíření povolení i na jiné subjekty, které o vydání souhlasu nežádaly – ať už se jedná o organizace nebo neorganizované lezce. Jedním z důvodů této koncepce je i skutečnost uváděná orgánem ochrany přírody, a to otázka odpovědnosti za případné porušení podmínek rozhodnutí. Dalším důvodem je rovněž úmysl zákonodárce koncipovat provozování činnosti omezených bližšími ochrannými podmínkami zvláště chráněných území jako opravdu výjimečné, neboť se jedná o činnosti, které jsou svou povahou způsobilé narušit zvláště chráněné území, respektive jeho část. Pokud by bylo úmyslem zákonodárce udělovat tyto souhlasy plošně, zcela nepochybně by zavedl možnost řešit tyto situace formou opatření obecné povahy podle ustanovení § 171 a násl. správního řádu, které je svou povahou určité co do věci, ale neurčité co do subjektů. V takovém případě by však bylo otázkou, zda by měla z hlediska ochrany přírody význam existence ustanovení § 44 odst. 3 zákona. Udělení souhlasu pro členy ČHS a pro osoby v jejich doprovodu představuje podle závěrů odvolacího orgánu nejextenzivnější přípustný výklad ustanovení § 44 odst. 3 zákona a lze jej chápat jako vstřícnost orgánu ochrany přírody vůči odvolateli.

Námitku odvolatele poukazující na praxi v jiných zemích odmítá odvolací orgán jako bezpředmětnou, jelikož praxe v těchto zemích vychází z odlišných právních úprav. Odlišný právní základ může být vytvořen i v rámci České republiky, jelikož záleží například na tom, o jakou kategorii zvláště chráněného území se jedná, případně které činnosti jsou bližšími ochrannými podmínkami konkrétních zvláště chráněných území vázány na předchozí souhlas orgánu ochrany přírody, apod. (např. odvolatelem zmíněná NPR ADRŠPAŠSKO-TEPLICKÉ SKÁLY). V případě CHKO Český ráj byla situace zcela odlišná, jelikož odvolatel

v řízení vystupoval jako zástupce mezinárodní unie „Union Internationale des Associations d'Alpinisme“, jejímž členem sám je. Proto v tomto případě bylo na místě vydat souhlas pro mezinárodní unii, respektive její členy.

Jako problematickou vnímá odvolací orgán skutečnost, že rozhodnutí orgánu ochrany přírody v sobě zahrnuje odkaz na interní pravidla adresáta rozhodnutí „Pravidla lezení v pískovcových skalních oblastech v Čechách“. Tato nejsou pramenem práva, mohou se měnit dle uvážení odvolatele, nejsou de iure závazná a vymahatelná, a to všeobecně, ani ve vztahu ke členům ČHS. Odkazem na ně se orgán ochrany přírody vystavuje možným komplikacím souvisejícím s vymahatelností rozhodnutí. Z těchto důvodů odvolací orgán vyhověl odvolateli a odkaz na dodržování Pravidel lezení v pískovcových skalních oblastech v Čechách z podmínky č. 1 vyňal i přesto, že nedošlo k rozšíření okruhu osob, kterým je provozování horolezecké činnosti umožněno.

Ad 3. Povolení lezení je platné pouze na cestách vyznačených na věžích a masivech, uvedených v průvodci „Skály mezi Prachovem a Hruboskalskem BORY, Jindřich Sochor 1986“ – příloha č. 1, na skalách uvedených pod čísly: IV., V., západní část X., XI.

a související

Ad 4. Horolezecká činnost nebude provozována na části skal značených ve výše uvedeném průvodci pod čísly: VIII., VII., VI. (tyto skály jsou biotopem zvláště chráněných druhů živočichů: krkavce obecného a výra velkého) a IX.

K námitce odvolatele, že v období od vydání horolezeckého průvodce do vydání nařízení LK (1986-2005) došlo k vytvoření nových lezeckých cest, uvádí odvolací orgán následující. Samotné vytvoření nových cest ve zmíněném období, které navíc nebylo odvolatelem nijak doloženo, není optimální variantou, z hlediska ochrany přírody však vzhledem k povaze skalních útvarů v PP Borecké skály nepředstavuje zásadní hrozbu. Mnohem závažnější by bylo, kdyby v souvislosti s vytvářením nových lezeckých cest došlo k vytvoření nového jištění. O tom se však odvolatel ani orgán ochrany přírody nezmiňují, ani odvolacímu orgánu není známo, že by k tomu došlo. V případě, že by se v budoucnu prokázalo, že je na skalách umístěno jištění, které neodpovídá lezeckým cestám uvedeným v lezeckém průvodci „Skály mezi Prachovem a Hruboskalskem BORY, Jindřich Sochor 1986“, bylo by věci dokazování, zda bylo jištění na skále umístěno již před vydáním rozhodnutí nebo zda se jedná o porušení podmínky rozhodnutí č. 8 (č. 9 původního rozhodnutí). Podle doporučení odvolacího orgánu je tedy v zájmu odvolatele neprodleně informovat orgán ochrany přírody o případném zjištěném jištění, které není zaznamenáno v lezeckém průvodci. Odvolací orgán se rozhodl

vyhovět námitce odvolatele, současně ho však upozorňuje na úskalí, která z toho pro něj plynou. Z důvodu, že souhlas s provozováním horolezecké činnosti se týká pouze PP Borecké skály, postačí podle závěru odvolacího orgánu vymezit, na které skály, respektive sektory, se tento souhlas nevztahuje. Odvolací orgán proto zrušil podmínku č. 3 celou.

Odvolací orgán souhlasí s orgánem ochrany přírody v tom, že na jedné straně akceptace části odůvodnění podmínky č. 4 odvolatelem a na druhé straně návrhy odvolatele na změnu podmínky působí poněkud zmatečně a není zcela zřejmé, které vyjádření odráží odvolatelův skutečný postoj. Odvolací orgán si proto tento nesoulad vyložil tak, že návrh změny podmínky vyjadřuje z hlediska odvolatele ideální variantu, prohlášení o akceptaci odůvodnění u skal v sektorech VIII. a IX. (odvolatel uvádí sektor XI., ale vzhledem k tomu, že v sektoru XI. je provozování horolezectví za dodržení dalších podmínek dovoleno, odvolací orgán usoudil, že se jedná o chybu v psaní) jako variantu eventuelní. Pokud jde o sektor VIII., důvodem, proč v něm orgán ochrany přírody neumožnil provozování horolezecké činnosti, je kromě výskytu obojživelníků, o kterém se zmiňuje odvolatel, také skutečnost, která je pro odvolací orgán z hlediska ochrany přírody ještě významnější, a to že se jedná o biotop zvláště chráněných druhů živočichů krkavce obecného a výra velkého, kteří zde byli pozorováni. Podle ustanovení § 50 odst. 1 zákona jsou zvláště chráněni živočichové chráněni ve všech svých vývojových stádiích. Chráněna jsou jimi využívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotop. Biotopem se přitom podle ustanovení § 3 odst. 1 písm. k) zákona rozumí soubor veškerých neživých a živých činitelů, které ve vzájemném působení vytvářejí životní prostředí určitého jedince, druhu, populace, společenstva. Biotop je takové místní prostředí, které splňuje nároky charakteristické pro druhy rostlin a živočichů. Skutečnost, že skalní útvary v sektoru VIII. jsou biotopem zvláště chráněných druhů živočichů, je pro odvolací orgán s přihlédnutím k uvedenému natolik důležitá, že je hlavním důvodem, proč se odvolací orgán rozhodl odvolateli nevyhovět. Vzhledem ke vzdálenosti skalních útvarů od budované vodní kaskády vnímá odvolací orgán výskyt obojživelníků spíše jako podpůrný argument. V případě sektoru IX. je situace odlišná, jelikož se tyto skalní útvary nacházejí výrazně blíže k budované vodní kaskádě a výskyt obojživelníků je v jejich blízkosti vyšší. Současně je v důsledku provedení nové výsadby stromů, ohraničené opatřením k ochraně lesa a cílové lesnické výsadby, zamezen přístup ke skalám. Odvolatel tuto skutečnost nezpochybňuje, odvolací orgán se proto zabýval návrhem odvolatele na umožnění provozování horolezecké činnosti v tomto sektoru za předpokladu, že by byl přístup ke skalám vyřešen sláněním. Při znalosti místa, po pečlivém prostudování spisového materiálu a posouzení důsledků používání navrhovaného přístupu odvolací orgán dospěl k závěru, že ani při

zvláště zvýšené opatrnosti nelze zaručit, že by nedošlo k poškození nové výsadby – výsadba je hustá a rozkládá se od vodní plochy kaskády až po samotnou patu skalního útvaru. Z těchto důvodů odvolací orgán nemohl námitce odvolatele vyhovět.

Ad 10. Výměna stávajícího jištění podléhá před jeho instalací konzultaci s orgánem ochrany přírody a krajiny.

Odvolací orgán odmítá námitku odvolatele, že orgán ochrany přírody nemá ve věci umístování jištění dostatečné znalosti a pouze správci skal jsou k této činnosti proškoleni. Vychází přitom z vyjádření orgánu ochrany přírody k odvolání, ve kterém orgán ochrany přírody uvádí některé informace ze školení k instalaci stabilního jištění – a i kdyby potřebné znalosti neměl, existuje řada způsobů, jak informace získat nebo doplnit. Navíc důvodem, proč orgán ochrany přírody vyžadoval konzultaci před samotnou realizací výměny jištění, není dohled nad mírou odbornosti provedení, ale nad tím, aby zamýšlená výměna jištění nenarušovala skalní útvary coby jeden z hlavních předmětů ochrany PP Borecké skály. Odvolací orgán jen zčásti souhlasí s odvolatelem v tom, že výměna jištění nepředstavuje nový zásah do skály a nemůže ji tedy poškodit – odvolací orgán doplňuje, že pouze řádně a šetrně provedená výměna nemá tyto negativní důsledky.

Orgán ochrany přírody ve svém vyjádření k odvolání uvádí, že by s návrhem odvolatele na nahrazení požadavku předběžné konzultace následným informováním o realizovaných výměnách souhlasil v případě, že bude jasně dáno, že výměna jištění bude realizována pouze v místech stávajícího jištění a jištění nebude doplňováno. S přihlédnutím k principům, ze kterých vychází právní úprava ochrany životního prostředí, zejména k principu prevence a předběžné opatrnosti, však odvolací orgán nevnímá následné informování orgánu ochrany přírody jako dostatečné opatření, jelikož škody, které mohou být na skalách způsobeny případnou nešetrnou výměnou jištění, není možné bezesbýtku odstranit. Z toho důvodu orgán ochrany přírody nemůže vyhovět návrhu odvolatele na vypuštění této podmínky, respektive ani návrhu na nahrazení předběžné konzultace, jak ji ve svém rozhodnutí požadoval orgán ochrany přírody, následným informováním. Současně odvolací orgán konstatuje, že požadavek konzultace s orgánem ochrany přírody je způsobilý vyvolat problémy s interpretací celé podmínky. V zájmu zvýšení právní jistoty odvolatele jako adresáta rozhodnutí se orgán ochrany přírody rozhodl změnit požadavek konzultace na požadavek včasného informování orgánu ochrany přírody o zamýšlené výměně jištění a způsobech jejího provedení. Takovéto řešení vnímá odvolací orgán jako dostatečné pro účely ochrany skalních útvarů, jelikož orgán ochrany přírody, bude-li o zamýšlené výměně řádně a včas informován, má dostatek možností, jak možným škodám předejít.

Ad 11. Bez zajištění přístupových cest nebude horolezecká činnost provozována. Případné budování přístupových cest ke skalám podléhá samostatnému souhlasu orgánu ochrany přírody (dále jen orgán OP).

Argumenty odvolatele nezohledňují jednu podstatnou skutečnost, a to že pozemky, na kterých se nachází PP Borecké skály a jednotlivé skalní útvary, nejsou ve velké míře ve vlastnictví státu, ale jedná se rovněž o pozemky v soukromém vlastnictví. Z toho důvodu nevnímá odvolací orgán odvolatelovy argumenty jako relevantní – zaprvé lesní cesty ve smyslu zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ani turistické cesty do bezprostřední blízkosti všech skal nevedou, zadruhé jejich vyznačení by mohlo být žádoucí, ale legální přístup ke skalám tím nebude automaticky zajištěn. Není v kompetenci orgánu ochrany přírody ani odvolacího orgánu svým rozhodnutím, sledujícím především zájmy ochrany přírody, nahradit souhlas vlastníků se vstupem na jejich pozemky. Z toho důvodu orgán ochrany přírody požadoval předložení řešení přístupových cest – a když tak odvolatel neučinil, rozhodl se orgán ochrany přírody vázat svůj souhlas právě na vyřešení této otázky. Odvolací orgán souhlasí s konstatováním orgánu ochrany přírody uvedeným v odůvodnění rozhodnutí, kterým se připomíná, že existují i jiné povinnosti, které pro odvolatele vyplývají přímo z právních předpisů, případně z bližších ochranných podmínek PP Borecké skály – např. povinnosti týkající se bezpečnosti, pohybu motorových vozidel, atd. Podle závěru odvolacího orgánu je povinnost odvolatele respektovat práva vlastníků pozemků pouze jednou z těchto povinností, i když velice důležitou. Může být proto zavádějící, když je v podmínkách souhlasu s provozováním horolezecké činnosti výslovně uvedena jen povinnost odvolatele zajistit si přístupové cesty ke skalám. Na druhé straně provedení taxativního výčtu všech souvisejících povinností přímo i nepřímo vyplývajících pro odvolatele z českého právního řádu by bylo značně neúčelné. Odvolací orgán proto přikročil ke změně napadené podmínky tak, aby bylo odvolateli zřejmé, že jednotlivé podmínky souhlasu nevyjadřují jeho všechny povinnosti, ale pouze ty, které se týkají předmětu žádosti z pohledu zájmu na ochraně přírody, respektive zájmu na ochraně hlavního předmětu ochrany PP Borecké skály. Aby byl zdůrazněn význam zajištění přístupových cest, odvolací orgán tuto povinnost zmínil alespoň demonstrativně. Odvolací orgán předpokládá, že má odvolatel alespoň obecnou znalost právního řádu České republiky a je si vědom důsledků, které by pro něj vyplývaly v případě nesplnění, respektive porušení, jeho zákonných povinností.

Ad 14. Po skončení vymezeného období bude krajskému úřadu předloženo hlášení, které bude obsahovat četnost výstupů a počet horolezců, kteří horolezecké výstupy na jednotlivé skalní útvary realizovali.

Odvolací orgán souhlasí s námitkou odvolatele, že požadavek podání hlášení o počtech výstupů horolezců je obtížně splnitelný. Podle závěrů odvolacího orgánu nelze vzhledem ke všem okolnostem po odvolateli spravedlivě požadovat, aby tuto podmínku řádně a v plném rozsahu splnil. Ze strany orgánu ochrany přírody by bylo rovněž obtížné řádné splnění podmínky ověřit a případně sankcionovat poskytnutí zkreslených údajů odvolatelem. Odhady odvolatele týkající se návštěvnosti jednotlivých skalních útvarů nejsou podloženy ani relevantní a odvolací orgán o nich nebude spekulovat. Odvolací orgán se rovněž neztotožňuje s pojetím prosazovaným orgánem ochrany přírody, že evidence počtu výstupů je vhodným podkladem pro vyhodnocení dopadu horolezecké činnosti na předmětné skalní útvary. Prvním důvodem odlišnosti postoje odvolacího orgánu je již zmíněná obtížná splnitelnost a vymahatelnost napadené podmínky. Druhým důvodem pak je, že takto formulovaná podmínka nezahrnuje neúspěšné výstupy nebo výstupy záměrně nedokončené, které mohou skalní útvary narušit více, než větší množství dokončených výstupů zkušených horolezců. Protože by tyto neúspěšné nebo nedokončené výstupy nebyly nikde evidovány, údaje získané orgánem ochrany přírody by byly značně zavádějící. Z tohoto hlediska se jeví jako přínosnější provedení místního šetření, které by prokázalo vliv horolezecké činnosti jako celku.

Odvolací orgán se z výše uvedených důvodů zabýval otázkou, zda by z hlediska ochrany přírody bylo vhodnější podmínku zcela vypustit a plně vyhovět odvolateli, nebo zda ji nahradit jinou, respektive jinak formulovanou podmínkou. Po důkladném zohlednění zbývajících podmínek, spisového materiálu a zaužívané praxe v jiných skalních oblastech vnímá orgán ochrany jako nejúčinnější variantu podmínku změnit tak, že bude odvolatel aktivně zapojen do péče o PP Borecké skály, namísto neúčelného a dosti obtížného sledování statistických údajů. Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu však změnu napadeného rozhodnutí nebo jeho části nelze provést, pokud by tím některému z účastníků, jemuž se ukládá povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se – v takovém případě by musel odvolací orgán rozhodnutí zrušit a vrátit orgánu ochrany přírody k novému projednání, přičemž orgán ochrany přírody by byl vázán právním názorem odvolacího orgánu. Odvolací orgán proto musel v rámci správního uvážení zkoumat, zda by v důsledku zamýšlené změny napadené podmínky odvolateli hrozila výše definovaná újma. Dále se musel zabývat otázkou, zda by takováto změna podmínky nebyla v neprospěch odvolatele

ve smyslu ustanovení § 90 odst. 3 správního řádu. Odvolací orgán přitom přihlédl k žádosti odvolatele, ze které vyplývá připravenost odvolatele starat se o danou oblast prostřednictvím své oblastní vrcholové komise (zajišťovat bezpečnost, vyznačovat přístupové cesty ke skalám, apod.). Z toho je patrné, že odvolatel již v žádosti tuto možnost sám očekával a že mu záleží na stavu skalních útvarů, což odvolací orgán vnímá jako pozitivní. Lze tedy dovodit, že ji nevnímá jako újmu ve smyslu § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Navíc obdobný způsob aktivní péče odvolatel běžně uplatňuje i v jiných skalních oblastech. Odvolací orgán dále dospěl k závěru, že změna předmětné podmínky není v neprospěch odvolatele, v porovnání s původním zněním této podmínky je pro něj příznivější – zaprvé odvolateli poskytuje větší právní jistotu, zadruhé odvolateli ukládá pouze takové povinnosti, které je možné reálně splnit a které běžně plní i v jiných skalních oblastech a zatřetí aktivní péčí o skalní útvary může odvolatel minimalizovat případné negativní důsledky horolezecké činnosti v PP Borecké skály, které by orgán ochrany přírody musel zohlednit při rozhodování o případné budoucí žádosti o opětovné povolení této činnosti. Kromě přínosu pro odvolatele se tedy takto koncipovaná podmínka jeví odvolacímu orgánu jako přínosnější i z hlediska ochrany přírody. Dále orgán ochrany přírody zohlednil ustanovení § 6 odst. 2 věta první správního řádu, podle kterého správní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. Ze všech výše uvedených důvodů se odvolací orgán rozhodl napadenou podmínku změnit.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Otisk úředního razítka se státním znakem
Ministerstvo životního prostředí - č. 22

Ing. Milan Kubíček
ředitel odboru výkonu státní správy V

Příloha:

1. Schéma skalních útvarů PP Borecké skály s číselným označením, zdroj: lezecký průvodce „Skály mezi Prachovem a Hruboskalskem BORY, Jindřich Sochor 1986“

Rozdělovník:

Účastník řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu:

PhDr. Božena Valentová, Český horolezecký svaz, Zátopkova 100/2, P.S. 40, 160 17
Praha 6

Účastníci řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu:

Město Rovensko pod Troskami, Náměstí prof. Drahoňovského 1, 512 63 Rovensko
pod Troskami (DS)

Obec Hrubá skála, Doubravice 37, 51101 Hrubá Skála (DS)

Lesy ČR, s. p., Přemyslova 1106/19, 501 68 Hradec Králové (DS)

Vlastníci dotčených pozemků (doručeno veřejnou vyhláškou)

Na vědomí:

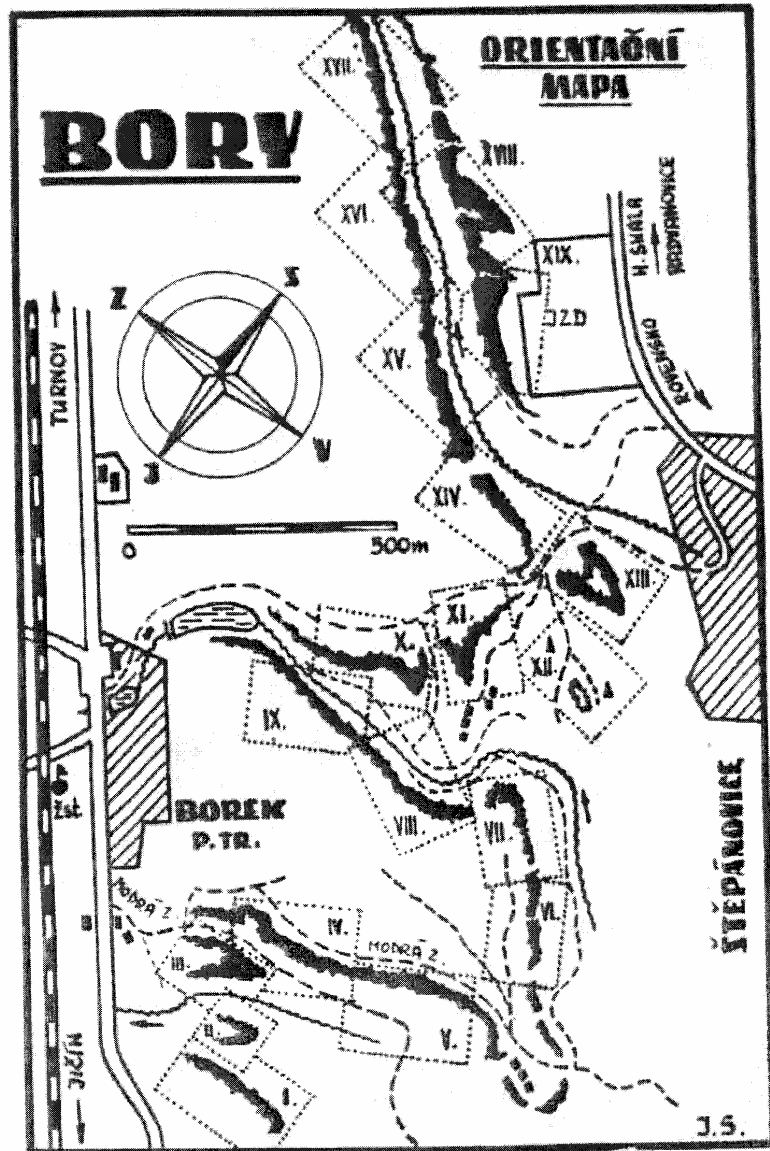
AOPK ČR, krajské středisko Liberec, U Jezu 10, 460 01 Liberec

ČIŽP, OI Liberec, Tř. 1. Máje 858/26, 460 01 Liberec

MÚ Česká Lípa, odbor ŽP, Náměstí T. G. Masaryka 1, 470 01 Česká Lípa

Krajský úřad LK, Odbor životního prostředí a zemědělství, U Jezu 642/2a, 461 80
Liberec (se spisem)

Příloha rozhodnutí č. 1

3